

IOANNIS
OLDENDORPII
IVRISC. CLARIS-
SIMI, ACTIONVM FO-
RENSIVM PROGYM-
nasmata,

Totum ordinem iudicarium populariter explicantia.
INTERPRETATIO ITEM,

COMPLECTENS VNIVERSI IVRIS
*Cognitionem, quid cuique vel agendo persequi, vel
excipiendo aduersus iniquas actorum persecu-
tiones defendere liceat: ex bono
& aequo,*

IN CLASSES SEPTEM
DISTINCTA.

*Accessis in fine INDEX rerum & verborum memorabi-
lium locupletissimus.*

NORINBERGÆ,
Sumptibus WOLFFGANGI ENDERII

M. D. C. XXXVII

Hoc priore Tomo continentur:

CLASSIS I.

De postulatione edicti: Quod quisque iuris.

CLASSIS II.

De iure possessionis persequendo.

CLASSIS III.

De dominiis & quasi dominiis, & iuribus quarumlibet rerum persequendis.

CLASSIS IV.

De actionibus ex contractibus, & quasi contractibus nominatis & innominatis.

*Esta expurgado segun el Indeeer
del año de 1640*

*Y Confirma
D. J. de S. J. de S. J.
D. J. de S. J. de S. J.
D. J. de S. J. de S. J.*

SERENISS. ATQVE
POTENTISS. PRINCIPI ET
DOMINO, D. FERDINANDO, CÆSA-
RI INCLYTO, GERMANIÆ, BOHEMIÆ
Vngariæque Regi, &c. Archiduci Austriæ, Duci
Burgundiæ, &c. Principi Opt. Max. I O-
ANNES OLDENDORPIVS. *author* *Præfatus*
S. D.

Nona quidem ratione adductus sum in eam cogita-
tionem. Inuictissime Casar, ut hasce lucubratiunculas
meas Maiestati Tuae nuncuparem; inter omnes tamen
maxima hac fuit, quo magis studiorum meorum, &
praesertim huius instituti, rationem ubi censendam ede-
rem, num in Republica videretur. Siquidem versatus iam aliquot
annis in functionibus tum privatis, tum publicis; animaduerti tam
variis auctorum, qui praxim iuristrabant, traditionibus iudi-
ciorum cognitionem conquassari, ut plerumque iudices ipsi cum
litigatoribus non inueniant lium exitum. Unde cum quadam velut
immortalitas controuertendi nascatur, fit, ut non solum res fami-
liaris, & nunquam rediturum tempus inuiciliter consumatur; ve-
rum etiam distrahantur amicitia, nec crescant odia, ex litigatori-
bus paulatim in utriusque familiam diffusa; tandem ex lite non ita
magna totius Republicae tranquillitas disturbatur. Et hoc quidem
malum ex eo est genere, quod prius sentire, quam cognoscere sole-
mus. Vidi ego multos iudices minime malos, nec indoctos, qui nulla
re magis se grauari deplorabant, quam inconstantia allegationum
ex iure, quarum quisque suos auctores produceret. Sunt enim
multi practici scriptores, inter quos Durandus ille Speculator (ve
vocant) solet praecipuus reputari; nec sine magno labore tantum o-
pus consarcinauit, ut interim ex hoc primario viro reliquos asti-
memus omnes. Sed in scriptis eius primum methodus desideratur,
& iustus ordo rerum explicandarum. Deinde simplicitas docendi,
quam adeo non retinet, ut saepe toto capite aliud faciat nihil, quam
opinionem recensere, quas ipse tandem falsas pronuntiat. Ad haec, si
Roffredi formulas ex illius opere demas, nihil videbis reliquum pra-

CLASSIS PRIMA:

DE POSTVLATIONE EDICTI, QVOD QVISQVE IVRIS.

ACTIO PRIMA.

ISERRIMVM nostræ leuitatis in tractando iure exemplum est, quod hanc diuinam agendi formulam, quam D E V s ipse viva voce nobis præscripsit, nemo dignetur in ordinem aliarum admittere: cum tamen æquissima, & omnium humanarum functionem regulatrix. Adeo quæ sunt obulatia,

tractamus copiose: quæ autem ingenitem adferent thesaurum, prætermittimus. Ideo autem appellantur postulationem; quia & agendo, & excipiendo, & replicando suo iure quis eam intendere potest, estque velut *basis* & fundamentum omnium actionum. Iurisperiti recte exordiantur ab ea materia iudiciorum in Pandectis. Si quidem nulla est certior formula, per quam cognoscas, utrum equum an iniqum sit, quod petiturus vel pronuntiaturus, quam si ex persona tua primum metaris, num velles in te hoc ius exerceri, quod in alium decernis, aut decerni procuras.

Quum enim D E V s indidit mentibus omnium hominum quandam iustitiæ censuram, & recte iudicandi rationem: sit, ut nemo possit tale tacitum conscientie præiudicium fallere, quicquid externo habitu dissimulet.

Bo ductu naturalis rationis Vlpianus in l. 1. ff. quod quisq; iuris in alium statuit, ipse eodem iure utatur. Hoc edictum (inquit) summam habet æquitatem, & sine cuiusque indignatione iusta. Quis enim aspernabitur idem ius sibi dici, quod ipse alijs dixit, vel dici effecit? Idem in l. 1. ff. de solution. probat dubiam solutionem debitoris, qui ex multis causis obligatus, nec addidit, in quam velit ef-

I O A N N I S
O L D E N D O R P I I
J V R I S C. C L A R I S S I M I,
A C T I O N V M F O R E N S I V M
P r o g y m n a s m a t a.

Ex priorè Tomo reliqua.

*Quid item huic secundo Tomo accesserit, in se-
quens pagina indicabit*

N O R I N B E R G Æ ;
S u m p t i b u s W O L F F G A N G I E N D E R I
A N N O M . D C . X X X V I I .

Hoc Tomo continentur,

CLASSIS V.

De significatione Testamenti, ac Codicilli: quid item sit utrumque.

CLASSIS VI.

De persecutionibus reuocatoriis, & damnorum iniuria datorum.

CLASSIS VII.

Quot modis maleficia in iudicium deferri possint.

HIS ACCESSERVNT.

Tabula actionum quotidianarum.

Desponsalibus.

Miscellanea.